

ԵԹՈՎՊԱՑՈՑ ԱՌԱՆՔ

Երբ օտարաց երկիր երթաս՝ քեզի պէս մի ըլլար, այլ անոնց պէս:

Մէկ բարեկամն ուրիշ բարեկամ կը քաշէ:

Եթէ հովիւն աղէկ ըլլայ՝ ոչխարքն ալ աղէկ կ'ըլլան:

Որ շուտ հաւատայ՝ շուտ ալ ուրանայ:

Ոչ առիւծ աղուիսու որջը կը մօտէ, ոչ աղուէս՝ առիւծուն:

Աշխատելու համար՝ ծուլին մի հարցըներ. ողորմութիւն տալու համար՝ ազահին մի հարցըներ:

Շերոց հետ խորհրդակցութիւն. երիտասարդաց հետ կռիւ:

Զօրաւոր է Երկաթ, բայց Կրակն կը յաղթէ անոր.

Զօրաւոր է Կրակն, այլ Զուր կը յաղթէ անոր.

Զօրաւոր է Զուր, այլ Արև կը յաղթէ անոր.

Զօրաւոր է Արև, այլ Ամպ կը յաղթէ անոր.

Զօրաւոր է Ամպ, այլ Երկիր կը յաղթէ անոր.

Զօրաւոր է Երկիր, այլ Մարդ կը յաղթէ անոր.

Զօրաւոր է Մարդ, այլ Տրտմութիւն կը յաղթէ անոր.

Զօրաւոր է Տրտմութիւն, այլ Գինի կը յաղթէ անոր.

Զօրաւոր է Գինի, այլ Քուն կը յաղթէ անոր.

Այլ ամենէն զօրաւորն է Կին:

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆՔ

Ատենօք իտալիոյ դքսութեանց մէկէն ուրիշ դքսութեան մը զրկուած գեսպանն՝ թեթևօլիկ ցուցամուլիկ մ'ըլլալով, վրդէն կախած ոսկի շղթայն ստէպ կը փոփոխէր: Տեղացի ազնուականաց մէկն ձանձրանալով անոր ըրածէն, ըսաւ. Ուրիշի շղթայ մը կը բաւէ, ասոր՝ շատ շղթայներ պէտք են եղեր:

Ընթացքի թողած ձին՝ ուղած ատենդ չես կըրնար դադրեցընել. շատախօս լեզուիդ ալ չես կըրնար գաղանիք պահել տալ:

Լատիսլաւ Լեհաց թագաւորն իրեն հետ շողորդութեամբ խօսողներուն՝ ապտակ կը զարնէր: Եւ երբ հարցուցին թէ ինչու. իրենց ըրածին հաւասար փոխարէն կու տամ, ըսաւ:

Երբ Փռանկաց թագաւորի մը ըսին, թէ հարկաց ծանրութեանը համար ժողովուրդն շատ դէշ կը խօսի վրադ. — Այնչափ ստակ տալէն վերջը՝ թող քիչ մ'ալ խօսի, ըսաւ:

Դատաւորի մը բերին մէկը՝ որ ուրիշին գլուխը պատուեր էր. դատաւարտեց ի բանտ բռնադատ աշխատութեան: Ոմանք սկսան բարեխօսել, ըսելով թէ յանցաւորն խենթ էր: — Ես ալ խենթերու համար դատաւոր եղած եմ, ըսաւ, և ոչ խելօքներու:

Եթէ կ'ուզես քու սեփական ունեցածդ պահել՝ ուրիշինը տուր տիրոջը:

Թագաւոր մը կ'ըսէր. Արդարութեամբ՝ բարիներէն կը սիրուիմ, գթութեամբ՝ չարերէն:

Սիկիլիացի հայրասպան մը դատաւարտուած Բալերմոյի հրապարակին մէջ գըլխատուելու, հազարաւոր ոսկի տալով խընդրեց որ բանտին մէջ դիտատուի. սակայն դատողն պատասխանեց. Արդարութիւնն չկատարուիր՝ եթէ իր տեղը չկատարուի:

ՈՐՈՐԱՆ ԵՒ ԳԵՐԵՋՄԱՆ

Երախային որորանն ունի բեհեզէ վարագոյր՝ մայրենի ծնկան անուշիկ որորեղը. թեթև երազներ, և առաջին զմայլմունք՝ որ պարզ ճակատներու վրայ կը փայլին յաւիտենական աստեղաց նման:

Գերեզմանն ունի դաշար խոտ որ կը պատէ ու կը ճնշէ զայն, ունի կանաչ ուռենի որ իր ճիւղերը կը կախէ անոր վրայ. ունի ճերմակ վարդենի՝ որոյ վրայ կը թևածէ մեղուն. ունի սրտառուչ աղօթք և թռչնոց երգ:

Երկուքն ալ մտածել կու տան, նաև անտարբերեայ անձի մը. ամեն տեղ իրաւունք ունին մտածողի մը վրայ. լի են քունով, յուսով և խաղաղութեամբ: Մէկուն վրայ կը հսկէ մայրն՝ մէկալին վրայ խաչն:

Երկուքն ալ կը խօսին կարմիր արշալուսոյ մը վրայօք. մէկն նորածին աղայոյն, միւսն վախճանեալ մարդոյն: Որորանն աշխարհք մը կու տայ տղուն՝ երբ արթննայ. գերեզմանն երկինք մը կու տայ արդարոյն՝ երբ քնանայ: